

Sygn. akt IV U 1503/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Musiał

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 lipca 2013 r. nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2013 r. na okres 2 /dwóch/ lat.

Sygn. akt IVU 1503/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 listopada 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 26.07.2013 r. odmówił A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 23.07.2013 r. został uznany za zdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji A. M. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniósł, iż jego stan zdrowia nie uległ poprawie a wręcz pogorszeniu, jest w stałym leczeniu i nie jest w stanie podjąć pracy. Dlatego też zaskarżona decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. urodzony w dniu (...), z wykształceniem średnie zawodowym o specjalności technik drogowy, pracował jako technik drogowy, majster budowy, instruktor nauki jazdy. Od około 20 lat jest współwłaścicielem kawiarni, pracuje jako barman. W okresach od 11.08.1998 r. do 31.07.2000 r. i od 07.11.2010 r. do 30.06.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 03.06.2013 r. ponownie wystąpił z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. M. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii i chirurgii-ortopedii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog rozpoznał u A. M.:

- zespół bólowy odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym, obecnie objawy rwy kulszowej obustronnej na tle stenozy kanału kręgowego w przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa,
- wielopoziomową dyskopatię w odcinku lędźwiowym kręgosłupa na poziomach L3-L4, L4-L5, L5-S1,
- przepukliny jądra miążdżystego w odcinku lędźwiowym kręgosłupa na poziomach L4-L5, L5-S1, ze zwężeniem zachyłków korzeniowych i uciskiem na korzenie nerwowe,
- objawy polineuropatii cukrzycowej w kończynach dolnych.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od ustania dotychczasowych świadczeń tj. od dnia 01.07.2013 r. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, aktualnie w badaniu przedmiotowym stwierdza się ograniczenie ruchomości odcinka piersiowo lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w obu kończynach dolnych, osłabienie odruchów skokowych, zaburzenia chodu na palcach i piętach. Ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa czyni odwołującego częściowo niezdolnym do pracy. Stwierdza się obecnie objawy rwy kulszowej obustronnej. Wymaga leczenia, rehabilitacji, ewentualnie do rozważenia leczenia operacyjne. Stwierdza się ponadto osłabienie odruchów skokowych oraz zaburzenia chodu na palcach i piętach co może być początkowym objawem polineuropatii cukrzycowej. Wskazane leczenie schorzenia podstawowego. Odwołujący z powodu swoich schorzeń nie może podejmować pracy fizycznej, a w przypadku pracy umysłowej nie może długo przebywać w pozycji siedzącej, pochylonej oraz w innej pozycji wymuszonej np. dłużej prowadzić samochodu. Odwołujący w znacznym stopniu utracił zdolność do wykonywania pracy w zawodzie barman.

/dowód : opinia sąдово-lekarska z dnia – k.15-17 as,

uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna –k. 51 as/

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły chirurg-ortopeda rozpoznał u niego:

- przewlekły zespół bólowy górnego i dolnego odcinka kręgosłupa,
- chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych.

Z uwagi na rozpoznane schorzenia i stopień ich nasilenia biegły z przyczyn ortopedycznych nie uznał odwołującego za niezdolnego do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołującego przewlekły zespół bólowy C i L-S kręgosłupa przebiega na podłożu wielopoziomowych zmian dyskopatycznych oraz zmian zwyrodnieniowo-deformacyjnych. Stwierdza się u niego ograniczenie ruchomości w kręgosłupie szyjnym: zgięcia do boku o 20 stopni, próba B-M 3 cm, próba P-P 30 cm, nachylenia boczne nieznacznie ograniczone w kręgosłupie Th-L z napięciem mięśni przykręgosłupowych. Stawy kolanowe z ograniczeniem zgięcia i trzeszczeniem, ale stabilne bez znacznego stopnia dysfunkcji. Powyższe

ograniczenia funkcji ruchowej narządu ruchu powodują ograniczenia w ciężkiej pracy fizycznej, natomiast następstwa schorzeń narządu ruchu w postaci zmian neurologicznych przy tego typu zaawansowaniu zmian dyskwalifikują odwołującego od pracy zgodnie z opinią lekarza neurologa. Z przyczyn ortopedycznych odwołujący jest zdolny do lekkiej pracy fizycznej nie wymagającej dźwigania lub długotrwałego stania.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 38-40 as/

Organ rentowy kwestionował opinię biegłego neurologa i Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego samego biegłego. Organ rentowy kwestionował także opinie uzupełniającą tego biegłego nie składał jednak dalszych wniosków dowodowych. Sąd pominął zastrzeżenia organu rentowego uznając je jedynie za polemikę z wnioskami opinii biegłego neurologa, które są jasne, logiczne i nie budziły wątpliwości Sądu.

Odwołujący kwestionował opinię biegłego chirurga, ale nie wniósł żadnych merytorycznych zarzutów i dlatego Sąd je pominął

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i chirurgii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjaliści wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Ich opinie były spójne i udzielały odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa i jej uzupełnieniu.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 26.07.2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza neurologa i jej uzupełnienie sporządzone na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. M. z uwagi na obecne schorzenia neurologiczne spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy jako pracownik fizyczny barman okresowo, na okres 2 lat od dnia 01.07.2013 r.

Odwołujący ma wykształcenie średnie zawodowe technikum drogowo o specjalności technik drogowy, pracował jako technik drogowy, majster budowy, instruktor nauki jazdy. Od około 20 lat jest współwłaścicielem kawiarni, pracuje jako barman. Należy zatem stwierdzić, że obecnie odwołujący utracił zdolność pracy we wskazanych zawodach z uwagi na zespół bólowy odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym, obecnie objawy rwy kulszowej obustronnej na tle stenozy kanału kręgowego w przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, wielopoziomą dyskopatię w odcinku lędźwiowym kręgosłupa na poziomach L3-L4, L4-L5, L5-S1, przepukliny jądra miazdżystego w odcinku lędźwiowym kręgosłupa na poziomach L4-L5, L5-S1, ze zwężeniem zachyłków korzeniowych i uciskiem na korzenie nerwowe i objawy polineuropatii cukrzycowej w kończynach dolnych. Odwołujący z powodu swoich schorzeń nie może podejmować pracy fizycznej, a w przypadku pracy umysłowej nie może długo przebywać w pozycji siedzącej, pochylonej oraz w innej pozycji wymuszonej np. dłużej prowadzić samochodu. Przekwalifikowanie odwołującego do innej pracy biorąc pod uwagę jego wiek (skończył 60 lat), wykształcenie i stan zdrowia nie jest możliwe i celowe. A. M. jest z powodu naruszenia sprawności organizmu częściowo niezdolny do pracy, ponieważ w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji tj. pracownik fizyczny, barman (art.12 ust 3).

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 26.07.2013 r. przyznając A. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2013 r. na okres 2 lat.